

eiere skulde gjøre et Indskud i Communes Kasse. I Almindelighed vil der blive en Rest at udrede, — saafremt Overflaget holder Stik, $\frac{1}{6}$ — og jeg har troet, at det Hensyn til Lodseierne, som jeg allerede har tilladt mig at fremhæve under 1ste Behandling, vil indeholde en Opfordring til at lade Lodseierne bidrage i et mindre Forhold til denne Restdeel end Communerne; jeg har foreslaaet $\frac{1}{3}$ og for Kommunen $\frac{1}{6}$. Disse Udtagelse for Statskassen, Amtsrepartitionsfonden, Lodseierne og Kommunen ere ganske vist vilkaarlig valgte, og det staaer derfor Enhver frit for at synes bedre om det ene eller det andet Forhold; men jeg troer rigtignok, at, naar Lodseierne skulle udrede Mere end efter mit Forslag, ville de, som jeg tidligere har udtalt, meget let udsættes for et Træl, der vilde blive dem for svært at bære. Derhos maa det vel ogsaa komme i Betragtning, at Lodseieren, foruden at udrede den af mig foreslaaede Tredeedel, jo tillige deeltager i den Deel, der skal udredes af Kommunen. Samtlige Lodseiere i Kommunen ere vistnok i de fleste Tilfælde tillige Kliteiere, og jeg troer ogsaa, at der af dette Hensyn ikke kunde være saa stor Betænkelse ved at lægge en noget større Andeel paa Kommunen; men min egentlige Grund til at nedsette Lodseiernes Bidrag er dog den, at den større Udgift netop let kan ramme de mindre Lodseiere med de flette Lodder, hvad jeg ogsaa tidligere har ytret. — Med Hensyn til den foreslaaede Tilføielse til § 8 har jeg Intet at bemærke. Jeg troer, at det vil være tilstrækkeligt, naar det paavises ved Loven, hvem der kan modtage Statskassens og Amtsrepartitionsfondens Bidrag. — Med Hensyn til § 9 maa jeg ogsaa i det Væsentlige henholde mig til mine tidligere Udtalelser. Jeg har havt Betænkelse ved, at der i Loven er nævnt: „samtlige de ham tilhørende Sandflugtsstrækninger i Kommunen, der fredes af det Offentlige“. Ligesom jeg paa den ene Side maatte finde det mindre rigtigt at sætte: „de paagjældende Arealer“, fordi Vedkommende derefter kunde udstykke af sine Klitlodder dem, der ikke behagede ham, og beholde dem, han kunde være tjent med, saaledes har jeg paa den anden Side, havt Betænkelse ved at forlange, at

han skulde afstaae samtlige de ham tilhørende Sandflugtsstrækninger, der fredes af det Offentlige. Jeg har tidligere ytret, at der i Kommunen eller i Sognet sædvanlig findes Afdelinger af Klitter, som ligge fjernede fra hinanden uden indbyrdes Sammenhæng og Berørelse. Jeg finder nu ikke, at der er Anledning til at forlange, at en Eier skulde afstaae samtlige disse i forskjellige Afdelinger beliggende Lodder, men derimod vel den hele i samme District beliggende Lod, og jeg har derfor fundet, at det hensigtsmæssigt kunde hedde: „Den paagjældende samlede Klitlod i sin Heelhed“. Saadanne Lodder gaae i Almindelighed igjennem hele Klitdistrictet og indeholde Dele af alle forskjellige Arter af Klitter, noget Godt, noget Slet, og netop, naar Eieren skal afstaae det Hele, og ikke kan beholde det, han bedst kunde være tjent med, men skal afgive dette tilligemed det, der ikke buer, troer jeg ikke, der kan være nogen Betænkelse ved denne Bestemmelse. Der er desuden det at bemærke, at der i Lovforslaget staaer „i Kommunen“. En Lodseier kan meget godt have Eiendomme i begge de Sogne, hvoraf en Commune i Reglen bestaaer, og efter Paragraphens Ord vilde han altsaa i saa Tilfælde ogsaa komme til at afstaae endog de Lodder, han havde i et andet Sogn. Det er blevet ytret under den foreløbige Forhandling, at den Bestemmelse, som her var slutt ind, ikke havde nogen meget praktisk Betydning, det vil sige, at der var sat en saadan Betingelse, at Ingen let kunde gaae ind derpaa. Der forekommer mig at være noget Urigtigt i en saadan Betragtning. Man tilstaaer Lodseieren en Begunstigelse, men sætter i det Samme en Betingelse, hvorved man siger: saa skal han nok lade være at benytte Begunstigelsen; saa maatte man heller, forekommer det mig, lade Berettigelsen ogsaa være borte. Der kunde ogsaa gjøres Bemærkning, naar man sætter, at samtlige de en Mand tilhørende Sandflugtsstrækninger skulle gaae over til Kommunen, at, er det et Onde at have dem, saa vil man jo derved, naar en Lodseier nøbdes til at benytte Retten efter § 9, overføre et saameget større Onde paa Kommunen. Saaledes betragter jeg det imidlertid ikke; jeg nærer det Haab, at dette Lovforslag, naar det bliver til